

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 172/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. P. M., bytom T, zastúpeného advokátom JUDr. I. P., T., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 1/01 v spojení s postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 182/2004 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 7/2005, za účasti Okresného súdu Bratislava I, Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. P. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2006 doručená sťažnosť MUDr. P. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho

základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 1/01 v spojení s postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 182/2004 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 7/2005.

V sťažnosti sťažovateľ okrem iného uvádza, že *„Som presvedčený, že Okresný súd Bratislava I, ako aj Krajský súd Bratislava a Najvyšší súd Slovenskej republiky nedôsledne preštudovali spis, nepreverili si, či boli dané zákonné podmienky pre odmietnutie môjho odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d) O. s. p. Chcem podotknúť, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k 29 Cb 1/01-137 zo dňa 22. 3. 2004 bol môj návrh na peňažné plnenie zamietnutý. Proti rozsudku súdu I. stupňa sme podali v zákonnej lehote odvolanie dňa 26. 04. 2004, na ktoré sme boli uznesením Okresného súdu v Bratislave I číslo konania 29 Cb 1/01-151 zo dňa 01. 07. 2004 vyzvaní, aby v lehote 10 dní boli odstránené vady odvolacieho návrhu, ktoré sa však v odvolaní nevyskytovali. Napriek tomu Krajský súd Bratislava uznesením č. k. 13 Cob 182/2004-163 zo dňa 29. 11. 2004 naše odvolanie pre nesplnenie podmienok odvolacieho konania odmietol. Proti uzneseniu KS Bratislava sme v zákonnej lehote dňa 24. 1. 2005 podali dovolanie. O dovolaní NS SR rozsudkom sp. zn. 2 Obdo 7/2005 dňa 29. 11. 2005 rozhodol tak, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. 11. 2004 zamietol pre nesplnenie podmienok odvolania. Po oboznámení sa so spisom OS Bratislava I 29 Cb 1/01 sme však zistili, že vytýkané vady podania sa však v spise nevyskytujú, teda v daných podaniach boli splnené všetky podmienky smerujúce k perfektnému právnemu úkonu“.*

Ďalej je v sťažnosti uvedené: *„Vyjadrujeme názor, že v zhora uvedenom súdnom konaní boli porušené naše práva sa efektívne brániť. Výrok Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemá oporu v zákone, nakoľko vytýkané vady podania sa v spise nenachádzali, resp. boli odstránené v súdom stanovenej lehote. Ich konaním bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, prístup k objektívnemu súdnemu procesu a rovnocenného postavenia strán v konaní.“*

Svojou sťažnosťou sa domáhame, aby Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 127 ods. 2, 3, zákona č. 135/2001 Zb. tejto vyhovel a svojim meritórnym rozhodnutím vyslovil:

Okresný súd Bratislava I v spojení s Krajským súdom v Bratislave a Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 7/2005 porušil základné právo MUDr. P. M., bytom T., na spravodlivé posúdenie veci a priznal menovanému finančné zadostučinenie vo výške 500.000,- Sk.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania (...).

1. Pri prejednaní časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho označeného základného práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 1/01 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 Cob 182/2004, ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že sťažovateľ má právo domáhať sa ochrany základného práva na ústavnom súde iba v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Pretože v prvostupňovom konaní vedenom na okresnom súde mal sťažovateľ možnosť dovolávať sa ochrany svojich základných práv v rámci odvolacieho konania na krajskom súde a námietka porušenia základných práv sťažovateľa v podobe dovolania smerujúca voči rozhodnutiu krajského súdu bola predmetom rozhodovania najvyššieho súdu, ústavný súd sťažnosť v časti smerujúcej voči okresnému súde a krajskému súde odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

2. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v sťažnosti napadnuté konanie vedené pred najvyšším súdom bolo právoplatne skončené 30. januára 2006, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obdo 7/2005 z 29. novembra 2005.

Vzhľadom na dátum právoplatného skončenia sťažnosťou napadnutého konania a dátum doručenia sťažnosti ústavnému súde (2. mája 2006) je zrejmé, že v danej veci sťažovateľ uplatnil nárok na ochranu ústavnosti po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť v časti smerujúcej proti najvyššiemu súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2006